

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ראיה- proof
---	--

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנין לאלה שהיא שבועה? שנאמר: (יחזקאל י"ז) ויבא אתו באלה וגו', וכתוב: (דברי הימים ב' ל"ו) וגם במלך נבוכדנצר מרד אשר השביעו באלהים.	רבי אבהו:									♣	◇
ארור - בו נידוי, בו קלה, בו שבועה.	תנא:										◇
בו נידוי, דכתיב: (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' אורו ארור יושביה											◇
בארבע מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז.	ואמר עולא:										◇
בו קלה, דכתיב: (דברים כ"ז) ואלה יעמדו על הקלה, וכתוב: (דברים כ"ז) ארור האיש אשר יעשה פסל וגו'.											◇
בו שבועה, דכתיב: (יהושע ו) וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני ה' וגו'.											◇
ודלמא תרתי עבד להו, אשבעינהו ולייטינהו										♣	◇
אלא מהכא: (שמואל א' י"ד) ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שואל את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל וגו', וכתוב: (שמואל א' י"ד) ויהונתן לא שמע בהשביע אביו את העם.											◇
ודלמא הכא נמי תרתי עבד להו, אשבעינהו ולייטינהו										♣	◇
מי כתיב וארור?										!	◇
השתא דאתית להכי, התם נמי לא כתיב וארור.										♣	◇
אמן - בו שבועה, בו קבלת דברים, בו האמנת דברים.	רבי יוסי ברבי חנינא:										◇
בו שבועה, דכתיב: (במדבר ה) ואמרה האשה אמן אמן.											◇
בו קבלת דברים, דכתיב: (דברים כ"ז) ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן.											◇
בו האמנת דברים, דכתיב: (ירמיהו כ"ח) ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה ה' יקם ה' את דבריו.											◇
לאו שבועה, הן שבועה.	רבי אלעזר:										◇
בשלמא לאו שבועה, דכתיב: (בראשית ט') ולא יהיה עוד המים למבול, וכתוב: (ישעיהו נ"ד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי, אלא הן שבועה מנא לן?											◇
סברא הוא, מדלאו שבועה, הן נמי שבועה.										!	◇
והוא דאמר לאו תרי זימני, והוא דאמר הן תרי זימני, דכתיב: (בראשית ט') ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד המים למבול, ומדלאו תרי זימני, הן נמי תרי זימני.	רבא:										◇
המקלל ככולן - חייב, דברי ר"מ	[רבי מאיר]										♣
פוטריין.	חכמים:										♣
(ויקרא כ"ד) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו - מה ת"ל? והלא כבר נאמר: (ויקרא כ"ד) ונקם שם ה' מות יומת, יכול לא יהא חייב אלא על שם המיוחד בלבד, מנין לרבות את הכינויין? תלמוד לומר: איש איש כי יקלל אלהיו וגו' - מכל מקום, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										♣
על שם מיוחד - במיתה, ועל הכינויין - באזהרה.	חכמים:										♣
והמקלל אביו ואמו וכו'.											♣
מאן חכמים?											♣
רבי מנחם בר יוסי											!
(ויקרא כ"ד) בנקבו שם יומת - מה ת"ל שם? לימד על המקלל אביו ואמו, שאינו חייב עד שיקללם בשם.	דתניא, רבי מנחם בר יוסי:										!
והמקלל עצמו וחבירו כו'.											♣
ודברי הכל עצמו, דכתיב: (דברים ד') רק השמר לך ושמור נפשך מאד, כדרכי אבין אמר רבי אילעא	רבי ינאי:										♣

שבועות-שבועת הפקדון		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
שבועת הפקדון נהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולים, בפני בית דין ושלא בפני בית דין מפי עצמו, ומפי אחרים אינו חייב עד שיכפרנו בב"ד, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											מ
בין מפי עצמו בין מפי אחרים - כיון שכפר בו חייב.	חכמים:											לז:
וחייב על זדון השבועה ועל שגגתה עם זדון הפקדון, ואינו חייב על שגגתה גרידתא.												לז:
ומה חייב על זדונה? אשם בכסף שקלים.												לז:
שבועת הפקדון כיצד? אמר לו תן לי פקדוני שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידך, או שאמר לו אין לך בידך, משביעך אני ואמר אמן - הרי זה חייב.												לז:
השביע עליו חמש פעמים, בין בפני בית דין ובין שלא בפני ב"ד, וכפר - חייב על כל אחת ואחת.												לז:
מה טעם? מפני שיכול לחזור ולהודות.	רבי שמעון:											לז:
היו חמשה תובעים אותו, אמרו לו תן לנו פקדון שיש לנו בידך, שבועה שאין לכם בידך - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידך ולא לך ולא לך - חייב על כל אחת ואחת	[ת"ק]											לז:
עד שיאמר שבועה באחרונה	רבי אלעזר:											לז:
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	רבי שמעון:											לז:
תן לי פקדון ותשומת יד גזל ואבידה שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידך - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידך פקדון ותשומת יד וגזל ואבידה - חייב על כל אחת ואחת.												לז:
תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידך - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידך חטין ושעורין וכוסמין - חייב על כל אחת ואחת												לז:
אפילו אמר חטה ושעורה וכוסמת - חייב על כל אחת ואחת.	רבי מאיר:											לז:
אנסת ופיתית את בתי, והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי, משביעך אני ואמר אמן - חייב	[ת"ק]											לז:
פטר, שאינו משלם קנס על פי עצמו	רבי שמעון:											לז:
אע"פ שאינו משלם קנס על פי עצמו, משלם בשת ופגם על פי עצמו.	אמר לו: [ת"ק]											לז:
גנבת את שורי, והוא אומר לא גנבתי, משביעך אני ואמר אמן - חייב, גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי, משביעך אני ואמר אמן - פטור.												לז:
המית שורך את שורי, והוא אומר לא המית, משביעך אני ואמר אמן - חייב, המית שורך את עבדי, והוא אומר לא המית, משביעך אני ואמר אמן - פטור.												לז:
אמר לו חבלת בי ועשית בי חבורה, והוא אומר לא חבלתי ולא עשית בי חבורה, משביעך אני ואמר אמן - חייב, אמר לו עבדו הפלת את שיני וסימית את עיני, והוא אומר לא הפלתי ולא סימית, משביעך זה הכלל: כל המשלם על פי עצמו - חייב, שאינו משלם על פי עצמו - פטור.												לז:
רב אחא בר הונא ורב שמואל בריה דרבה בר בר חנה ורב יצחק בריה דרב יהודה תנו שבועות בי רבה, פגע בהו רב כהנא												ג